

• •

עין משפט
גד מצוה

בד א מ"י כ"י מל'
ממתי משכן ומושב
הלכה א ופ"ג מל' תשובה
הלכה די:
בה ב מ"י פ"ט מל'
עבודה זבובים הלכה
ג סמג לחזון מה עושים
י"ד ס' קצות סעף ד:
בו ג מ"י פ"ד מל' שבת
הלכה ד:
בז ד מ"י פ"ו מל'
תפלה הלכה ג סמג
עשין יט עושים א"ח ס'
קצת סעף א:
(מ"י) פ"א שס ה"א:

לעזי רש"י

אויף ארייך (אנייד), שבת
(צמח רחמי).
אנייד (שבת) (באטליקת).
דוילדילש (טויליש).
העולם, היום.

רבינו חננאל

[illegible]

(ח) לכאורה נראה דליל הן בלא חידוש.

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

סוֹס זכר וקן במלחמה. פ' ר' אלחנן דלחיי נקט זכר במלחמה בדמריין בירושלמי בני בן חנינא ממזר כסוס לא אמרו ולא כסוס זכר ושורא לא דאיתו במלחמה חוקן נמי נקט דשמה מות במלחמה הירוב בעלי עמו ומילי קמי ר"א מבי"ס היה ופסח דוקן נקט לרבותא דאע"פ ועשה וסוֹס מלחמה לקמן ודף טו. מפני ושאת דלמא לקמן ודף טו. מפני שמקוון מטימון בריהם אפילו כי מות חזר במלחמה נמי נקט לרבותא ואע"פ שיש לאסור דלמא נקט (טו. טז.) מפני כ' דברים אהת קמן שורא כלי זין ואחת משום ורוב בהמה אכא ואפי' הכי מותר: **אין** שיחה אלא תפלה דברים יצא יצחק לשוח בשדה. ממה

וַיִּפְרָק תַּחֲתֵי הַשָּׁחַר (בְּרִשְׁתִּי דף כ"ו):
אִתְּרִין יִתְּחָן קִבְעָה מִנְחָה
וַיִּתְּחֵי וַיֵּלֶךְ לְשׁוֹם כְּפֵלָה וְאִין
אִתְּרֵי אֵלָּא חֲפֵלָה דְּכַמְבִּי (לְאַשְׁפֹּר
לְפִינֵי שִׁמִּי וְיֵלֶךְ דְּתַרְוִיבֵיהּ לְאַשְׁפֹּר
דְּתַרְוִיבֵיהּ מִלְּמִידִים וְאֵל חַל זֶה דְּלֵי
נִקְרָא לְחֵלְמָה כֵּן אֲמַנְעָה שְׁלֵמָה כְּפֵלָה
דְּבִרָה עַם שִׁמִּי אֲדִם וְלֵא חֲפֵלָה
לְמַגְלִיד לְמֹרֵא אֲשְׁפֹר לְפִינֵי שִׁמִּי
לְמַנְעָה לְשׁוֹן חֲפֵלָה הִיא וְלֵי אֲשְׁפֹר
לְפִינֵי שִׁמִּי הִיא אֲמַנְעָה לְשׁוֹן חֲפֵלָה
וְאֵל אֶלֶן אִתְּרֵי חֲפֵלָה קִבְעָה תִּלֵּי קֶרֶן
וַיִּתְּחָן דְּכַמְבִּי יֵהֵא לְפִטְוֹת עֵרֶב וּלְפִטְוֹת
שְׁמַעֲשֵׁי שִׁמִּי דְּרִבֵּי כֻלָּל עֵרֶב
וְהִינֵי חֲפֵלָה מִנְחָה:

אית' להו דנחום המדי: גופא נחום המדי אומר איני
לפני אידיהן אמרו לו נשתקע הדבר ולא נאמר
יקיימי כוותיה ^אמאן חכמים נחום המדי הוא תניא
בסבירין להן סוס זכר ^בווקן במלחמה אמרו לו נש
האיכא בן בתירא דקאי כוותיה ^גדתנן ^דבן בתירא
לא מפליג בין זכרים לנקבות איהו מרקא מפליג בין
סבירא ליה ולרבנן נשתקע הדבר ולא נאמר תניא נר
מתעשר וזע וירק וזירין אמרו לו נשתקע הדבר ול
קאי כוותיה דתנן ^הר' אליעזר אומר השבת מתע
התם כדגוניתא אמר ליה בר אחא בר מניומי לאבי ג
עבד מילתא דאמר אמרי ליה נשתקע הדבר ולא
יכרדינן כוותיה דתניא נחום המדי אומר ישואל
תפלה אמר ^ובר מינה דההיא ^זדתליא באשלי רב
אומר שואל אדם צרכיו ואחר כך יתפלל שנאמר
לפני ה' ישפוך שיחו וגו' אין שיחה אלא תפלה
לשוח בשדה ר' יהושע אומר יתפלל ואח"כ ישאל
לפניו שיחו צרתי לפניו אגיד ור' נמי הכתיב
אמר אשפוך לפניו שיחי בזמן שצירתי לפניו אגיד
תפלה לעני כי יעטוף שחי קאמר אימתי תפלה
שפוך שיחו מכדי קראי לא כמר דייקי ולא כמר
כדדריש ר' שמלאי [דריש ר' שמלאי] ^חלעולם יסדר
ואח"כ יתפלל מגלן ממושה רבינו דכתיב ^טה' אלהים
את עבדך וגו' וכתיב בתריה אעברה נא וארא

[illegible]

נשתקע הדבר ולא ואמר הוא אפי' ר' אליעזר הדני השבת מתעשר ורע וירק וזירין לא
ניי מתניתא דנחום המדי דהאבס בר מהא דתליא כאשלי רכרבי. דתניא נחום (המדי)
מע פסלה ותניא ישאל אדם צרכיו ותאמר ותפלת שניא הפלה לעני כי יעטוף ולאחר
כי יירושע אומר תפלת ואחר כך ישאל צרכיו שניא אשפוך לפניו ייחיי. ואחרי כן צרכי
דמדי (המדי) פסולא פליגי דרדסי לעולם יסדר ארס שבחו של הכהיה וסחי. תפלת

בפרהסיא אין מקבלין אותן ר"ש ור' יהושע
בן קרחא אומרים "בין כך ובין כך מקבלין
שנאמר 'ישבו בנים שוכבים' א"ר יצחק
איש כפר עכו א"ר יוחנן הלכתא כאיתו
הוג: **מתני'** ר' ישמעאל אומר שלשה
לפניהם ושלשה לאחריהם אסור וחכ"א לפני
אידיהן אסור לאחר אידיהן מותר:
גמ' אמר רב תחליפא בר אבדימי אמר
שמואל ג' יום א' לדרב ר' ישמעאל לעולם
אסור: וחכ"א לפני אידיהן אסור לאחר
אידיהן מותר כ': חכמים היינו ת"ק הן
כלא אידיהן איכא בינייהו תנא קמא סבר
הן כלא אידיהן ורבנן בתראי סברי הן
ואידיהן איבעית אימא ג' נשא ונתן אכא
בינייהו תנא קמא סבר נשא ונתן מותר
ורבנן בתראי סברי נשא ונתן אסור ואיבעית
אימא דשמואל איכא בינייהו דאמר
שמואל כבגולה אין אסור אלא יום אידם
תנא קמא אית ליה דשמואל רבנן בתראי
לית ליה דשמואל איבעית אימא דנחום
המדי אית בינייהו דתניא 'נחום המדי אומר
אינו אסור אלא יום אחד לפני אידיהן תנא
קמא לית ליה דנחום המדי ורבנן בתראי

חוס המדי אומר אינו אסור אלא יום אחד
 הדבר ולא נאמר והאיכא רבנן בתראי
 חוס המדי הוא תניא אידך נחוס המדי אומר
 מלחמה אמרו לו נשתקע הדבר ולא נאמר
 (ס"ד) תנן :בן בתירא מתייר בסוס בן בתירא
 ויהו מדקא מפליג בין זכרים לנקבות כרבנן
 ר' ולא נאמר תניא נחוס המדי אומר השבת
 לו נשתקע הדבר ולא נאמר והאיכא ר"א
 אומר השבת מתעשרת זרע וירק וזירין
 אה בר מניומי לאביי נברא רבה אתא מאתרין
 נשתקע הדבר ולא נאמר אמר איכא דא
 המדי אומר ישאל אדם זכריו בשמוע
 (ד)תלויא באשלי רכרבי דתניא ר' אליעזר
 כך יתפלל שנאמר תפלה לעני כי יעמוק
 ון שיחה אלא תפלה שנאמר יוצא יצחק
 תפלל ואח"כ ישאל זכריו שנאמר יאשפוך
 ור"א נמי הכתיב אשפוך לפניו שיחי הכי
 שצתיו לפניו אנדר ור' יהושע נמי הכתיב
 אמר אימתי תפלה לעני בזמן שלפני ה'
 בכמר דייקי ולא כמר דייקי במאי קמיפלגי
 [שמלאי] העולם יסדר אדם שבתו של מקום
 ודכתיב ה' אלהים אתה החלות להראות
 אעברה נא ואראה את הארץ המובנה
 רבי

[illegible]

השבת מתעשר זרע וירק וזירין לא
אשלי רבבי, דתניא נחום (המדן)

אשפוף לפניו שיחי. ואח"כ צרתי לפניו אנד. ותרדתי סביבא להו ראין וכתבו של הכבד ואח"כ תחלל. מנא לו ממש דכתיב ה' אליכם אתה

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. שובו בני ישראל
אחריה משומריהם והגו
אמו כל ימי אלה
אלהיה ידמו: כ
2. תחלה לעמי כי
ולמני יושע שירי:
תהלים כב
3. ויצא יצחק לשוב
בשדה פלונת רב וישא
עמיו וירא ובה גמלים
באים: בראשיהם כ
4. אשכנז לפני שירי
צרי חילי אור:
תהלים קמב
5. אזני אלהים את
החלות לראות את
עקוב את יצחק ואת יצ
הזקק אשר ימי אל
בשמים וכאן אשר
עשה
וכמורתה: אעברה את
ואראת את הארץ
הסובל אשר בעבר
הירדן הנה חטוב הזה
ולמני:

הגהות הב"ח

(א) נמ' סוס זכר דקן
כ"ל וחות י' נמחק:
(ב) רש"י ד"ה שובבים
וכו' ופרשה סוף שובב לטון
מרד: (ג) ד"ה רבנן
בתרמי וכו' אתו דשמעון
למח:

מוסף רש"י

יום א' כו' לעולם
 אסור. לעשות עמך משא
 ומתן, כי ימים לפני יום א'
 יב' ימים לאחריו, הרי כל
 השנה כולה (לעצמך)
 בגולה אין אסור כלל.
 אין לנו ימים להעמיד
 עצמנו מלשא וליתן עמך.
 שביניהם אנו יושבין
 ונפסקתם מהן ועוד משום
 יראה ולקח יראה. כן
 בחירא מתיר בחסום.
 למחברו לנדר, מפני
 האמורא דהתם, דאמר רב

הדס פשוט חותם חתן חתן
עליה חתנות, דלרביבה
שימד ויחי נושא את עמנו,
והא דאסרי לנכר כהנה
נקה לנכר משום שאלה
ומשום שכרית אסור, וסוף
אי נמי דמושל ומגור לאו
אימורא דלוייתא אימא,
שאין זו מלאכה אלל הסום
ונכא אזהרה שניתה כהמה
למלאכי כחיא (נשבה דד.
כ"ג) ידן ידן ופחחים נג

לא ריזקי לא כריא ולא
נאראא אט הארץ הטובה

לא דייקי לא כד"א ולא
נאראת את הארץ הטובה